

niet gekregen hebben."

"Ja, maar daar is een heel ander soort van moed nodig, Bob! Doch de gong luidt, laten we naar binnen gaan."

II.

Het plan van Bobby liep niet zoo prachtig af als hij gehoopt had. Om te beginnen weigerde Kitty beslist hem hierin behulpzaam te zijn; en toen later neef Herman arriveerde bemerkte dat hij in het minst niet verwacht werd toonde deze de noodlottige briefkaart. Er zat voor Bobby niets anders op dan te bekennen.

Papa merkte op dat het weer eens een schelmstuk was van dien verduivelden kwajongen en mama zette haar boosheid in daden om, door den zondaar naar bed te sturen en de deur van zijn kamer af te sluiten.

Nochtans had Bob gelegenheid gevonden neef Herman even te spreken en hem de reden van zijn schrijven mee te deelen.

Hij vroeg hem om zijn medewerking, hetgeen hem door neef Herman op stelligen toon beloofd werd.

Eenmaal die belofte gekregen hebbende, ging hij met den heldenmoed van een martelaar naar bed.

Neef Herman beantwoordde volkomen aan de beschrijving door Bob van hem gegeven. Hij was een knap militair en werd dan ook, zoodra hij de huiskamer binnentrad door al zijn nichten, behalve Kitty, bestormd. Hij daarentegen werkte zich uit de groep jonge meisjes los en richtte zich juist overeenkomstig Bobs plan tot Kitty, toen de kapitein de kamer binnentrad. Op den drempel bleef hij staan en keek den jongen luitenant met de grootste verbazing aan. Deze zag op, eveneens verbaasd, toen liep hij vol blijde verrassing met uitgestrekte hand op Grootveld toe.

"Wel waarde vriend, wie zou gedacht hebben u hier weer te zien." Toen zich tot de verwonderde familieleden wendende, zei hij: "Deze man heeft bij een vijandelijken overval, met het grootste gevaar, mij het leven gered!"

In de opgewondenheid van het oogenblik had Herman heelemaal zijn belofte aan Bob vergeten. Ondanks het uitdrukkelijk protest van Grootveld begon hij aan de aandachtig luisterende familieleden te vertellen, welk een held deze in Indië was geweest en hoe hij de Militaire Willemsorde verdiend had.

Grootveld was nu opeens ook hier de held van den dag. Papa Brouwer haalde een fijne flesch te voorschijn om deze op de gezondheid van den kapitein te ledigen, toen opeens de kreet "brand, brand!" door het huis klonk.

De geheele familie vloog verschrikt de gang in, waar de dienstboden verward door elkander liepen.

Daar kwam opeens het linnenmeisje de trap afstormen.

"De brand is in de kamer van jon-
genheer Bob!" riep ze ademloos uit.

"Hemelsche goedheid," kreet nu mevrouw. "Hij is opgesloten.... De sleutel.... hier is hij!"

Met een sprong was de kapitein bij haar en rukte haar den sleutel uit de hand.

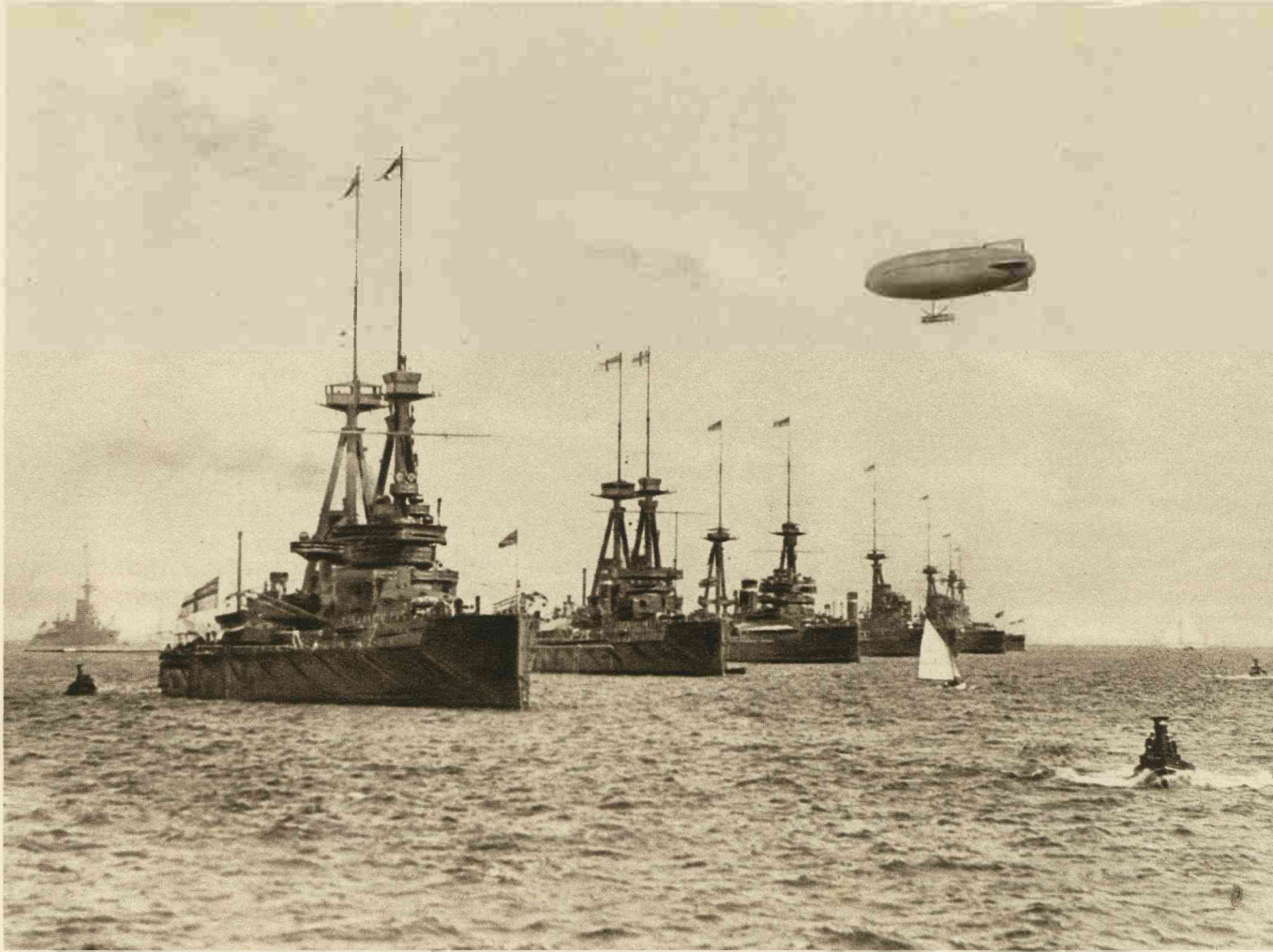
Hij vloog bij drie treden tegelijk de trap op en verdween in de dikke rookwolken die de bovenverdieping reeds vulden.

Zien kon hij niets meer, maar hij hoorde Bob om hulp roepen en hem wanhopig tegen de gesloten kamerdeur trappen.

Grootveld riep hem toe moed te houden, hij kwam om hem te redden; en zich geen tijd gunnende om in den verstikkenden rook, die het portaal vulde, naar het sleutelgat te zoeken, viel hij als een wild beest met al zijn zwaarte tegen de deur aan, die met luid gekraak opensprong. Dikke

DE ENGELSCH VLOOTREVUE TE SPITHEAD.

De vorige week heeft te Spithead de Engelsche vlootrevue plaats gehad. Wij geven hiervan een foto, genomen van een der oorlogsschepen. Zooals men ziet biedt deze foto een combinatie van de meest moderne oorlogswerktuigen zoowel in het water als in de lucht. (foto Newspaper Ill.)

rookwolken deden hem een oogenblik terugdeinzen, een oogenblik slechts, want waar was Bob?

Van alle zijden naderden vurige tongen, doch Bob zag hij niet.

Hij liet zich snel op de knieën vallen en begon haastig langs den vloer te zoeken en ja, daar vlak bij zijn bed was de jongen neergevallen.

Zijn kleeren brandden reeds. Instinctmatig greep hij den knaap, sprong op en liep de trap af en den tuin in.

Zijn haar en wenkbrauwen waren verbrand en zijn gelaat was verschroeid, doch hij lette daar niet op.

Voorzichtig legde hij den bewusteloozen knaap in het gras en begon met een paar haastig aangebrachte sjaals zijn brandende kleeren te blusschen.

De vlammen die uit het raam van zijn slaapkamer sloegen, verlichtten zijn gelaat.

Een oogenblik sloeg hij de oogen op en glimlachte zwakjes.

"Wil jij je met de zorg van dezen ring belasten, Kitty," vroeg hij.

"Ik ben bang, dat ik hem verliezen zal als ik hem nog langer bij mij houd."

Ze hield den ring voorzichtig in haar hand, terwijl ze hem bekeek met een blos van geluk op het gelaat.

"Wil je hem dragen?" ging hij voort. "Wil je hem altijd dragen?"

De blik dien ze hem toewierp, verdreef zijn laatste twijfel, hij overwon zijn schroom en haar naar zich toehalende, kuste hij haar op de lippen.

Juist op dit oogenblik klonk er een schaterlach van onder de dekens.

"Wat! Slaap je niet?" riep de kapitein uit.

Bob rees met eenige moeite op.

"Wat voor dag is het nu vandaag, Kit?" vroeg hij ondeugend.

"Vrijdag, jongenlief. Waarom vraag je dat?"

"Dan moet je betalen, alsjeblieft! Je hebt me een gulden beloofd, als hij je vroeg vóór Zaterdag. Enne.... ik geloof wel dat ik hem verdiend heb."

8en mooie uitvinding

Zeer ten nadeele van het corps inbrekers, is er door dokter Hannach te Berlijn een apparaat uitgevonden, dat bij inbraak of brand op afdoende wijze alarmeert. Met dit apparaat is door den uitvinder zelf dezer dagen een demonstratie gegeven, ten kantore van de firma Mendes de Jong & Co., St.-Agnietenstraat 4, te Amsterdam, die bereids de vertegenwoordiging voor Nederland en Koloniën heeft aanvaard.

"The Electric Eye" is een automatisch alarmtoestel, welks werking op een geheel nieuw principe berust, n.l. de overbrenging van elke lichtbron, als b.v. van een aangestoken lucifer, lantaarn of zaklamp, door de lucht, geheel draadloos naar een apparaat dat in de te bewaken ruimte is aangebracht, zonder dat de dief daar eenig vermoeden van heeft.

Nadat die ontvanger het licht, hoe zwak dit ook zij, heeft opgenomen, hetgeen oogenblikkelijk geschiedt, wordt er een signaal doorgegeven naar een willekeurige plaats, waar op een schakelbord hoorbaar en zichtbaar het onraad gemeld wordt.

Ook bij brandgevaar zal het toestel van onschatbare waarde blijken, omdat reeds bij de eerste ontvlaming in het bewaakte vertrek, gewaarschuwd wordt. Bij afwezigheid verbindt men het toestel met de telefoon, hetgeen gemakkelijk te bewerkstelligen is. Een apart signaal meldt dan, bij onraad, het feit rechtstreeks aan de telefoniste, waarna het ontbieden van hulp, het werk van een oogenblik is.

„MEIMAAND“.

Deze foto behaalde in onzen Fotografie-Wedstrijd (Natuuroptnamen) een Vierden prijs.

(foto W. Vrijman, Rotterdam).